

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการหย่าเครื่องช่วยหายใจในผู้ป่วยเด็ก

FACTORS RELATED TO SUCCESS OF WEANING FROM MECHANICAL VENTILATION IN PEDIATRIC PATIENTS

โสภา เกิดพิทักษ์ 5136733 NSPN/M

พย.ม. (การพยาบาลเด็ก)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: วัลยา ธรรมพินิจวัฒน์, Ph.D. (NURSING), อาภาวรรณ หนูคง, Ph.D. (NURSING)

บทคัดย่อ

ความสำเร็จในการหย่าเครื่องช่วยหายใจเป็นเป้าหมายที่สำคัญ ในการดูแลผู้ป่วยเด็กที่ได้รับการรักษาด้วยการใส่เครื่องช่วยหายใจ ความล้มเหลวในการหย่าเครื่องช่วยหายใจอาจทำให้มีความเสี่ยงสูงขึ้นที่จะเกิดปอดอักเสบ และใช้เวลารักษาในโรงพยาบาลนานขึ้น รวมทั้งยังเสี่ยงที่จะเกิดการเสียชีวิตมากขึ้น การวิจัยเชิงบรรยายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตราความสำเร็จในการหย่าเครื่องช่วยหายใจ และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการหย่าเครื่องช่วยหายใจในผู้ป่วยเด็ก กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยเด็กอายุ 1 เดือน-15 ปี ที่ใส่เครื่องช่วยหายใจนานมากกว่า 24 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 48 ราย ในหอผู้ป่วยหนักกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลสระบุรีเก็บข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกและแบบประเมินความพร้อมในการหย่าเครื่องช่วยหายใจ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และสถิติ Fisher's Exact Test

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 83.30) มีความสำเร็จในการหย่าเครื่องช่วยหายใจ และความพร้อมในการหย่าเครื่องช่วยหายใจเพียงตัวเดียวที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการหย่าเครื่องช่วยหายใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) การวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่า พยาบาลที่ดูแลผู้ป่วยเด็กที่ใส่เครื่องช่วยหายใจ ควรนำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความพร้อมในการหย่าเครื่องช่วยหายใจไปเป็นข้อมูลพื้นฐานให้แพทย์ผู้รักษาใช้ในการประกอบการตัดสินใจวางแผนหย่าเครื่องช่วยหายใจ และส่งเสริมให้ผู้ป่วยเด็กมีความสำเร็จในการหย่าเครื่องช่วยหายใจต่อไป

คำสำคัญ: ความสำเร็จในการหย่าเครื่องช่วยหายใจ/ ความพร้อมในการหย่าเครื่องช่วยหายใจ/
ผู้ป่วยเด็กที่ใส่เครื่องช่วยหายใจ